

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 376/2021-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom Mgr. Jakubom Malým, Cukrová 14, Bratislava, proti postupu a uzneseniu obvodného oddelenia Policajného zboru Prievidza ČVS: ORP-593/PD-PD-2020 z 30. novembra 2020, ako aj postupu a uzneseniu Okresnej prokuratúry Prievidza č. k. 1Pn 607/20/3307-8 z 21. decembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a uznesením obvodného oddelenia Policajného zboru Prievidza (ďalej len „obvodné oddelenie“), ako aj postupom uznesením Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „okresná prokuratúra“) označenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „uznesenie obvodného oddelenia“ a „uznesenie prokuratúry“). Sťažovateľka navrhuje obe napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť orgánom, ktoré ich vydali na ďalšie konanie. Zároveň žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie, a to 2 000 eur od obvodného oddelenia a 3 000 eur od okresnej prokuratúry. Napokon žiada priznať náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutých uznesení a iných príloh vyplýva, že sťažovateľka je vlastníkom nehnuteľností v zastavanom území mesta Bojnice v prírodnej „lokalite [REDAKOVANÉ]“, ktoré je v zmysle územného plánu mesta Bojnice určené na výstavbu ubytovacích kapacít rekreačnej povahy. Rozhodnutím príslušného stavebného úradu (mesto Bojnice) z 10. februára 2016, ktoré bolo po odvolaní potvrdené aj Okresným úradom Trenčín, bolo sťažovateľke povolené umiestnenie stavby pozostávajúcej najmä z účelovej cesty a oporného múru. Zároveň ním bola

potvrdená existencia prístupovej cesty vedúcej od cesty III. triedy k lokalite [REDAKOVANÉ], ktorá je pre sťažovateľku jedinou prístupovou cestou k jej nehnuteľnostiam.

3. Sťažovateľka v máji 2019 zistila, že na začiatku prístupovej cesty je rozostavaná asfaltová cesta v dĺžke niekoľko kilometrov, ktorá zasahuje do časti prístupovej cesty. Pozdĺž nej je umiestnený betónový žľab na dažďovú vodu (ďalej len „neoprávnená stavba“) a osadené dopravné značky zakazujúce vjazd iným vozidlám ako kúpeľnému vláčiku.

4. Sťažovateľka je toho názoru, že neoprávnená stavba nie je jednoduchou ani drobnou stavbou, a 15. apríla 2019 požiadala Spoločný obecný úrad Bojnice o vykonanie štátneho stavebného dohľadu. Sťažovateľka má nepotvrdené informácie, že dohľad bol vykonaný a bolo zistené, že ide skutočne o neoprávnenú stavbu. To bolo konštatované aj na stretnutí vlastníkov pozemkov v lokalite [REDAKOVANÉ] 23. mája 2019. Dňa 24. marca 2020 požiadala sťažovateľka opätovne o vykonanie štátneho stavebného dohľadu a ku dňu podaniu ústavnej sťažnosti jej nebola doručená žiadna odpoveď.

5. Neoprávnenou stavbou je sťažovateľke znemožnený prístup k predmetu jej vlastníctva a užívanie prístupovej cesty, čím podľa nej došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného uskutočňovania stavby v zmysle § 299a Trestného zákona, v dôsledku čoho podala sťažovateľka trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a.

6. Poverený príslušník Policajného zboru odmietol uznesením obvodného oddelenia trestné oznámenie sťažovateľky a občanov mesta Bojnice okrem uvedeného aj v ďalších (bližšie nešpecifikovaných veciach) s tým, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2. Trestného poriadku.

7. Sťažovateľka podala proti uzneseniu obvodného oddelenia 9. decembra 2020 sťažnosť, ktorú prokurátor okresnej prokuratúry zamietol uznesením prokuratúry podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú.

II.

8. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentuje hlavne tým, že poverený príslušník Policajného zboru a následne prokurátor okresnej prokuratúry nesprávne vykonali dôkazy, nevykonali sťažovateľkou navrhované dôkazy, nesprávne vyhodnotili skutkový stav a ten napokon nesprávne právne posúdili, čím mali porušiť najmä § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tým zasiahnuť do základných práv sťažovateľky.

III.

9. Pokiaľ ide o uznesenie obvodného oddelenia, sťažovateľka mala možnosť využiť a aj využila riadny opravný prostriedok v podobe sťažnosti v zmysle § 185 ods. 2 Trestného poriadku. Prokurátor jej sťažnosť následne vyhodnotil ako nedôvodnú. Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) s odkazom na § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Pokiaľ ide o postup a uznesenie prokuratúry, ústavný súd zistil, že prokurátor sa primerane vyjadril k uzneseniu obvodného oddelenia, vecne vysvetlil prístup povereného príslušníka Policajného zboru a jeho hodnotiaci úsudok. Konštatoval, že stavebník konal skutočne bez stavebného povolenia a nejde o jednoduchú ani drobnú stavbu, no keďže nebola splnená podmienka spôsobenia vážnej ujmy na právach, ktorá je § 299a ods. 1 Trestného zákona kumulatívne vyžadovaná, nebola naplnená objektívna stránka trestného činu. K rozsahu dokazovania, ktoré poverený príslušník Policajného zboru vykonal, prokurátor uviedol, že bol povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, v dôsledku čoho nebolo potrebné vykonať dokazovanie v rozsahu, aký požadovala sťažovateľka. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd po preskúmaní uznesenia prokuratúry konštatuje, že toto s poukazom na jeho odôvodnenie neobsahuje vady vytýkané sťažovateľkou, v dôsledku ktorých by bolo možné dospieť k záveru o porušení sťažovateľkou označených základných práv. Podľa posúdenia ústavného súdu sa prokurátor jasným a dostatočným spôsobom vysporiadal s relevantnými námietkami sťažovateľky a svoj právny názor odôvodnil ústavne akceptovateľným spôsobom. S prihliadnutím na už uvedené, ako aj na všetky okolnosti danej veci preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol s poukazom na § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

11. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol v súlade s výrokovou časťou tohto uznesenia.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júna 2021

Robert Šorl
predseda senátu